

readme

Datastudentenes egen avis, 2. årgang nr.5 2000

www.abakus.ntnu.no/readme

Da Jens møtte jentene

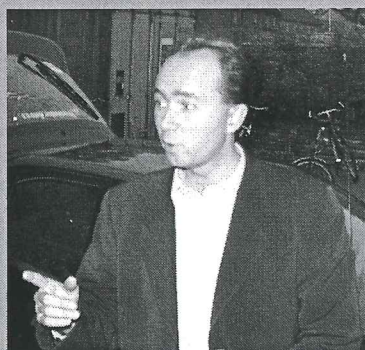
I forbindelse med regjeringskonferansen i Trondheim, benyttet statsministeren muligheten til å treffe datajentene våre. Mens noen var opptatt av å rose male datastudentenes situasjon mest mulig, prøvde andre å få fram et mer nyansert bilde.

Side 8 - 9

Redegjør for restprosjektet

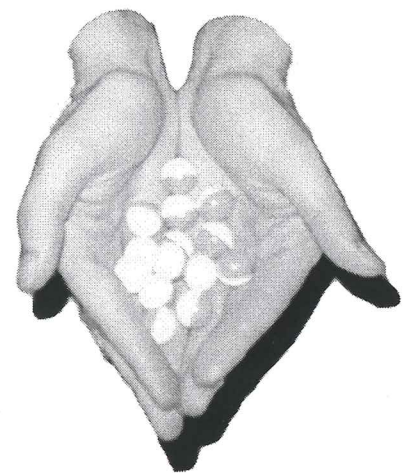
Kirke- utdannings- og forskningsministeren forklarer i et eksklusivt intervju hvor det blir av bevilgningene til restprosjektet.

Side 3

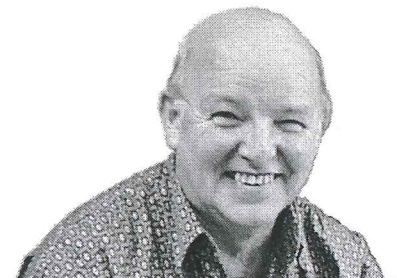
Små, men smertefulle

Side 14

- Ser deg i desember

Side 4

Revidert studieplan

I disse dager omrokes fagplanen for datastudiet. Vi viser deg hvordan den nye timeplanen blir.

Side 7

Kom deg ut

Mange av oss har vært på handletur til Sverige. Kanskje har du også reist nedover Europa på interrail eller dratt til andre kontinenter på backpackertur. Da har du forhåpentligvis oppdaget at det finnes en verden utenfor Norges grenser. Til tross for at Trondheim var hovedstaden i det gamle Norigsveldet, er byen likevel ikke verdens navle. For all del, ikke noe galt om den gamle stad. Mange av oss kommer nok til å se på årene her som noen av de beste. Men kanskje man likevel bør ta seg tid til å utvide horisonten litt?

Norge har noen av verdens gunstigste ordninger for å ta hele eller deler av utdanningen i utlandet. Lånekassa og NTNU nærmest hiver penger etter deg for at du skal ta et år ute. Mulighetene for økonomisk sett å gå i pluss er absolutt til stede. Og skulle du føle at cv'en din ikke er særlig imponerende, vil et utenlandsopphold alltid pynte litt opp. Dessuten, selv om NTNU har et bredt fagspekter, kan de ikke dekke alt. På universiteter i utlandet vil du finne fagtilbud som ikke eksisterer i Norge. Ikke dumt å kunne skryte av å besitte kunnskap få andre her på berget har, eller hva?

Men den viktigste grunnen til å dra ut er det du kan lære om ikke-faglige emner. Det er lett å dra fram floskler om tverrkulturell forståelse og fred på jorden. Men jeg er nå en gang av den mening at den beste måten å lære om andre mennesker på, nettopp er å møte andre mennesker. Kanskje lærer du noe om deg selv i tillegg.

Matthias H. Heie

ETTER EIN RANGEL

I morgon vil eg byrja på eit nytt og betre liv, trur eg.
Eg skal aldri gå på fylla meir og skjera folk med kniv, trur eg.
Eg skal aldri skråla visar meir i laddevinsrus, men synge åndelege sanger i Zions bedehus, trur eg.
Alle kvinnfolk som eg møtar skal eg sky som bare fan, trur eg.
Og gå vyrdeleg forbi dei som ein nybakt kappelan, trur eg.
Eg skal sitte som ein munk i ein misjonskone-ring, og drikka kaffe medan drøset går um åndelege ting, trur eg.
Det skal ingen meir få sjå meg når det lir til høgste natt, trur eg,
koma ruslande på heimveg utan stivety og hatt, trur eg.
Eg skal legga meg når grisen går til kvile i sitt bol, og stå opp når hanen flakser og gjel i morgonsol, trur eg.
Ja, i morgon skal eg byrja på den gode veg som sagt, trur eg.
Taka striden upp mot kjøtet og den heile develsmakt, trur eg.
Men i dag lyt det få vera, for eg er so spøkje tyrst at eg må ha eit ølkrus til å leska meg på fyrst, trur eg.

Jakob Sande

I redaksjonen:

Christian Svehagen (Layoutansvarlig)
Ottar Viken Valvåg (Økonomisk ansvarlig)
Svein Arne Aase (Sekretær)
Monica Bye (Fotoansvarlig)
Svein Uno Kletvang (Trykkerikontakt)
Anders Botnen
Øystein E. Thorvaldsen
Bjarne Sæther
John Arne S. Pedersen
Marte Daae-Qvale Holmemo
Egil Ferkingstad
Ola Høiby
Ole A. Alsos
Olaug K. N. Østhus
Terje Vatle

Ansvarlig redaktør:

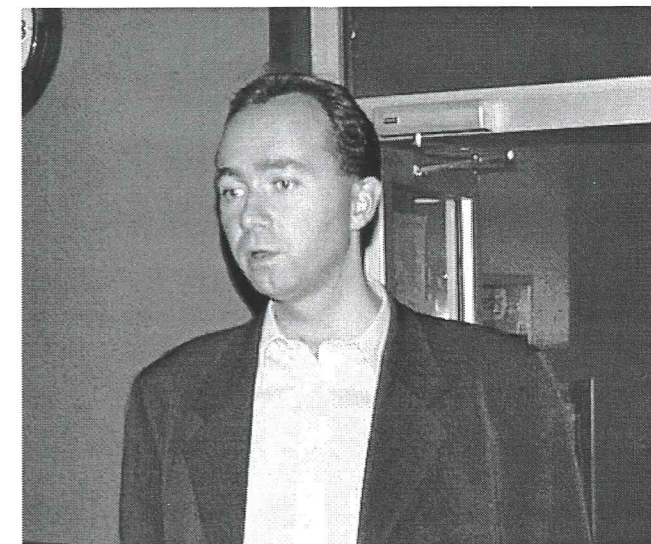
Matthias H. Heie

readme

readme er utgitt med støtte fra Abakus linjeforening ved NTNU. Avisa er gratis og blir i hovedsak lest av datastudenter ved siv.ing.-studiet. Vi holder oss innenfor vanlig norsk presseetikk og har så vidt lest «Vær varsom plakaten». Opplaget på dette nummeret er på 1000 eksemplarer. Vi tar imot leserinnlegg på mailadresse: readme@idi.ntnu.no.

Statsråden svarer

Nok et statsbudsjett uten penger til fullførelse av Realfagsprosjektet. NTNU klager til Stortinget, men uten resultater. Statsråd Trond Giske svarer for seg i et eksklusivt intervju.

Det begynner å høres ut som hakk i platen hver gang restprosjektet for Realfagbygget nevnes. Det finnes ikke penger, de kommer snart, vi jobber med saken. Faktum er at de millionene som trengs for å begynne påbygningen av Lerkendalsbygget, første skritt i den store flyttekabal på Gløshaugen, utelbri også i årets statsbudsjett. For ikke å snakke om de nødvendige midler til en oppgradering av de nedstlittte fysikkbyggene. Hvorfor kommer ikke disse bevilgningene? Kirke-, utdannings- og forskningsminister Trond Giske svarer.

- Nå ble jo statsbudsjettet 2001 slik at vi ikke fikk plass til noen bygg. Vi har blant annet Høyskolen i Østfold og Høyskolen i Stavanger, de ligger også veldig høyt på listen over hvilke bygg som er prioriterte. Sammen med dem ligger restprosjektet på Realfagbygget og venter på å bli ferdig. Statsråden kjenner også til hvilken rolle Lerkendalsbygget har i den planlagte flytteprosessen.

- Jeg er veldig klar over problemet, jeg er også klar over de problemene det har skapt i forhold til flyttingen av de enkelte fagene, og både Spjøtvoll og Vigdis Moe

Skarstein er veldig flinke til å minne meg på det. Jeg håper vi skal få det til forholdsvis raskt, forteller Giske.

Déjà vu

Dette er ikke første gang NTNU har regnet med penger som ikke kommer. Både i fjorårets statsbudsjett og det reviderte var NTNU lovet penger til restprosjektet, uten at noen foreløpig har sett noe til disse. Når studentene før sommeren raslet med sablene og krevde at NTNU tok ansvar og gjorde noe med saken, var svaret at de satte sin lit til det reviderte statsbudsjettet. Det virker som samme holdning tas i år. Statsråden tror at det kan være grunn til håp.

- Ja, vi får i alle fall håpe at det budsjettet som vi lager nå med konjunkturavgift og de tingene vi har gjort for å prøve å dempe byggepresset og kjøpepresset ellers i økonomien kan føre til at det blir rom for å bygge de byggene vi trenger innenfor Høyskolesektoren.

Tilbud og etterspørsel

IDI har etter lang kamp fått bevilgninger fra NTNU til å utvide sin stab. Men selv om de frister med lønninger fra statens høyeste lønnstrinn, i 500.000-kronersklassen, greier de ikke å

få søkere til stillingene. Personer med kompetanse lar seg heller friste av dot-com selskapenes opsjoner og million-lønninger. - Eneste måte å løse dette på over tid er å utdanne så mange folk at vi greier å tilfredsstille etterspørselen i næringslivet, hevder Giske.

- Dette gjør vi ved å bygge ut utdanningskapasiteten. I budsjettet som vi la fram nå får NTNU mer penger til flere studieplasser innenfor IKT. NTNU er faktisk det eneste universitetet i forslaget vårt som kommer ut i pluss, nettopp fordi det er satsing på IKT.

Statsråden er dog nøktern til universitetenes konkurranse-dyktighet i markedet.

- Det er klart at med de lønningene som enkelte blir tilbudt i det private næringsliv tror jeg aldri universitetene har sjanse til å konkurrere. Vi må utdanne så mye folk at vi tilfredsstiller etterspørselen, det tror jeg er det eneste virkemiddelet som virker på sikt.

Studiekvalitet

Problemet er at det ikke bare er å slippe inn studentene, man må kunne gi dem et tilbud. For fire år

siden, da Stortinget bestemte at det måtte utdannes flere fagfolk innen IT, var NTNU det eneste universitet som tok opp hansken. Der de andre universitetene heller ville utbygge ut kapasiteten for de økte opptaket, så NTNU at nødvendigheten allerede var tilstede og økte opptaket i håp om at bevilgninger ville følge. Det gjorde de dessverre ikke. Når statsråd Giske nå vil ha ny økning i opptak, fryktes samme situasjon. Men Giske distanserer seg fra sine forgjengere.

- I opptrappingen min ligger det inne at man får tilsvarende ekstra midler til studieplassene som de tidligere studieplassene har. Det er det automatikk i.

Han legger også noe av skylden på NTNU, og etterlyser en prosess innad.

- Og samtidig må jo NTNU selv se om de kan omdisponere innenfor sine midler fra enkelte fag som det ikke er så stor etterspørsel etter til f.eks. IKT som det er stor etterspørsel etter.

John Arne S. Pedersen
Øystein E. Thorvaldsen (foto)

De gamle er fortsatt eldst:

- Det er dere vi jobber for

Du møter dem på hver eneste eksamen. Hvem er de egentlig? Hva vil de? Hvorfor er de der?

Tormod Nilsen og Trygve Winsnes er eksamensinspektører. Tormod, selverklært gammel rev i faget, har jobbet med dette i hele 17 år, mens Trygve er mer fersk i gamet med sine 2 år. Vi møtte dem i et spartansk rom i kjelleren i Hovedbygningen. Stemningen er preget av fryd, gammen, ro og fordragelighet. Likevel melder det seg et spørsmål: Tar de jobben bare for å spe på minstepensjonen, eller vil de noe mer?

- Tja, det er vel en kombinasjon av økonomiske og sosiale motiver. Det er greit å få en sjekk i posten en gang i blant, men det er jo også godt å komme seg ut av godstolen og treffe andre. Det er det sosiale som er det viktigste.

Hva er arbeidoppgavene deres?

- Vi er overinspektører, forteller den dynamiske duoen. - Vi administrerer over 200 eksamensinspektører bare her på Gløshaugen. Vi sørger for at eksamensbesvarelsene blir tatt korrekt vare på og låst inn i safe. Den store skrekken er å rote bort besvarelser. Det har heldigvis ikke skjedd i løpet av mine 17 år her, sier Tormod, tydelig lettet.

Tormod og Trygve forteller at de aldri har opplevd noe negativt, studentene er flott ungdom. De har likevel opplevd juks, men ikke ofte.

- Det er ikke hyggelig når studenter jukser, men vi må gjøre jobben vår, forklarer de.

Hvordan skjer jukset?

- Noen har vesken ved siden av seg, med bøker som de åpenlyst blar i. Noen ganger finner vi jukselapper på toalettet, faktisk med navn på. Det gjør jo jobben

lettere for oss. Det største problemet er ureglementerte bøker på pulten.

Hva er det verste dere har opplevd som eksamensvakter?

- Vi har ikke opplevd så mye rart, det verste vi har opplevd er en student som hadde mobilen sin på pulten under eksamen. Den ringte!

readme avslører et overraskende faktum: Det står faktisk i eksamensinspektørens instruks at de skal innlede en samtale med eksamenskandidatene når de har pause.

Trygve kommer i denne sammenhengen med en skikkelig solskinnshistorie: En student fikk fullstendig jernteppe. Han ba panikkaktig om å få gå ut, og etter en hyggelig samtale om vær og vind, og ikke minst om ender, så løsnet det for ham. Kandidaten sprang entusiastisk inn for å fullføre oppgaven. Men det er ikke alltid det ender så godt.

Inspektørene synes det er trist å se at studentene gir opp, klapper sammen og føler at de ikke har fått gitt alt.

Etter dette møtet er vi overbevist om en ting: Hvis disse to kommer til å vokte oss under høsteksamenene, vil resultatene bli bra. De har en myk aura av ro. Dette vil garantert gi oss den nødvendige fred i sjelen som kreves for jernteppets fall.

Ole A. Alsos
Egil Ferkingstad

Studier i halv fart

Det er snart eksamen, og du er kanskje bekymret for å stryke. Sommerferien kan bli ødelagt, og stryker du i mer enn tre fag, må du ta året om igjen. Gunnar Skjervold (25) har gjort dette. To ganger.

- Jeg har gått både andre og tredje klasse om igjen, forteller Gunnar, som går 3. klasse ved industriell matematikk. Han mener at noe av grunnen er manglende motivasjon. Dessuten fins det så mye annet å gjøre, som å kikke i veggen, prate svada over en kopp karsk, spille data og feste.

Blir du noen gang ferdig?

- Det går nå jevnt og trutt framover. I sommerferien, da går det ca. ti vekttall. August er en fin måned å lese. Da skjer det så sinnsykt lite i Trondheim at du har ingenting å gjøre. Jeg har hatt ti konter, pluss minus. Flere enn jeg har hatt ordinære eksamener, ihvertfall. Men møter jeg opp på en eksamen, så står jeg. Det er bare så sjelden jeg møter opp, sier Gunnar, ler høyt og viser verken tegn til skam eller anger.

De dypere årsakene

Til jul blir Gunnar kanskje halvferdig med siv.ing-studiene. Han kunne vært ferdig. Hvorfor går det så treigt?

- Det er til en viss grad det faglige innholdet. Fagene er kanskje ikke...jeg vet ikke alltid hvor interessant det er med ortogonale vektorer...forsåvidt kult nok, men... Jeg mangler den siste gløden til å jobbe jevnt over lang tid. Det har jeg aldri vært spesielt flink til, innrømmer Gunnar. Han forteller om en i klassen som var leder for Samfundet og rykket ned et år, og sier tankefullt:

- De som vanligvis dumper er folk som gjør noe. Det har jo ikke jeg gjort.

Tror du forhold som dårlig studiemiljø og dårlige forelesere kan ha noe av

skylden?

- Jeg vil gi samfunnet den hele og fulle skylden! Neida. Kanskje litt. Den første klassen jeg gikk i var tragisk, sosialt sett. Men godt studiemiljø er et pluss, et dårlig er egentlig ikke et minus. Eller jo, det er jo et minus, i og med at det ikke er et pluss, det blir fravær av pluss, sier Gunnar matematisk. - Når det er et godt studiemiljø har du andre grunner til å gå på skolen. Det første året var jeg ikke så kontaktsøkende, så jeg fikk ikke et nytt sosialt miljø på skolen. Det er klart, hvis du har masse kompiser på skolen...det blir bedre...

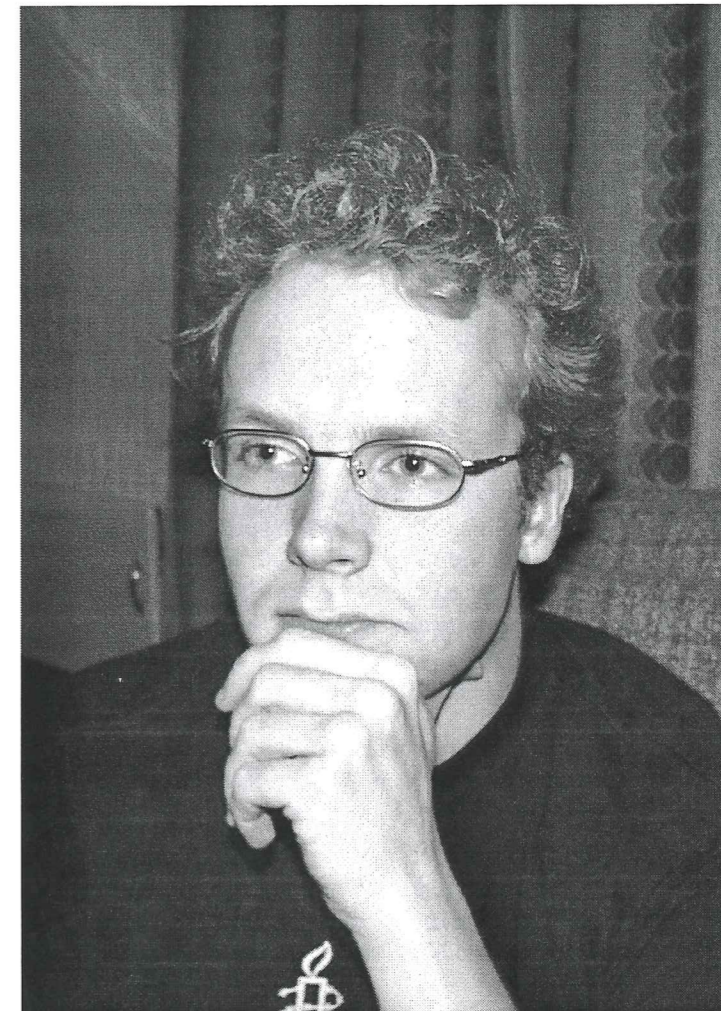
Gunnar har et poeng - det er viktig med et godt sosialt miljø. Han klarer likevel ikke å overbevise meg om at dette kan ha vært den viktigste faktoren i hans labre studieprogresjon. Det er vel heller slik at det er de verste streberne, de som helst ville tatt tredve vekttall i året, som ikke får noen venner. Kanskje bør man heller stille et mer grunnleggende spørsmål: Har denne mannen egentlig lyst til å bli sivilingeniør? Gunnar har tenkt over dette.

- Det er garantert noe i underbevisstheten som prøver å fortelle meg noe veldig viktig. Jeg er bare ikke helt sikker på hva. Det er mulig det ikke er siv.ing. som er framtida. Men det er nå en bra utdanning, så hvorfor ikke?

Litt dårlig samvittighet

Dette kan vel ikke Lånkassen godta?

- Jeg får et problem annethvert år, rundt regnet, med denne studieprogresjonen. Du får maksimalt ha ett år, dvs. tjuve vekttall, hengende etter. Jeg

Hastverk er lastverk, mener Gunnar Skjervold.

starta først på universitetet (de frie studiene, journ.anm.). Da hadde jeg ti vekttall som jeg ikke tok, og lå et halvt år bak. Så da jeg gikk om igjen et år var jeg halvannet år bak. Da fikk jeg ikke studielån, forklarer Gunnar.

Med nåtidens markedsliberalistiske tankegang har 'effektivitet' blitt et hellig ord på linje med 'Jesus', 'Allah' og 'Jahve'. På bakgrunn av dette er det naturlig at det blir lagt stor vekt på å få dyttet studentene raskt gjennom utdannings-systemet. Ikke minst her på Gløshaugen, noen husker kanskje den litt pinlige situasjonen da det kom fram at ledelsen ved daværende NTH

ulovlig hadde ekskludert "evige studenter". Gunnar får lov til å fortsette, enn så lenge.

Får du dårlig samvittighet med tanke på at du kaster bort offentlige midler?

- Jeg tar opp en halv studiepluss. Noen må vel ta på seg jobben med å være etterslengere, så det kan like godt være meg. Men jeg bruker jo opp offentlige midler. Når jeg tenker sånn på det, så tror jeg at jeg skal bli et nytt og bedre menneske.

Egil Ferkingstad

VI ER ET
ANNERLEDES KONSULENTSELSKAP
 SOM HJELPER VÅRE KUNDER MED Å
TJENE PENGER
 PÅ SINE INVESTERINGER I NY TEKNOLOGI.
KVALITET
 I LEVERANSENE OG FORNØYDE KUNDER
 ER EN SELVFØLGE FOR OSS I

TENPIPES

TENPIPES SØKER:

JAVA MESTERE

Du synes Java er det kuleste som har skjedd siden "Doom"..., og du har lyst til å utvikle løsninger for effektiv handel og kommunikasjon for massemarkedet og "bedrift til bedrift-markedet". Programmering av avansert forretningslogikk, komplekse "backend"-grensesnitt og personaliseringsløsninger vil være dine utfordringer i TenPipes. Du er kreativ og ser minst 3 løsninger på ethvert problem. Variasjon i oppgavene og nye teknologiske utfordringer stimulerer deg. Du trives i konsulentrollen og synes det er like viktig å lære - som å lære bort.

Søknad sendes til rekrutteringsansvarlig Vibeke Halvorsen (vibeke.halvorsen@tenpipes.no)

PROSJEKTLEDERE

Vi søker etter flere motiverte og systematiske medarbeidere som har erfaring fra komplekse utviklingsprosjekter, helst innen eHandel/IT. Du bør være god til å veilede og koordinere mennesker og tilrettelegge for gjennomføring av eksisterende og fremtidige prosjekter. Du vil jobbe med forretningsutvikling, du har god dialog med kundene og er flink til å se kundens behov.

Du har en kundeorientert måte å tenke på og sørger for at forventninger som blir skapt hos kunden innfris.

Søknad sendes til rekrutteringsansvarlig Vibeke Halvorsen (vibeke.halvorsen@tenpipes.no)

www.tenpipes.no

TENPIPES

...er Norges mest spennende konsulent selskap for strategi, design, utvikling og implementering av fremtidens IT-løsninger, inkludert teknologier som WAP og digital TV. Vi tror "Internettalderen" så vidt har startet og at det nå er de seriøse aktørenes tid! Vi har spesialisert oss på å lage transaksjonsorienterte informasjons- og eHandelsløsninger for "bedrift til konsument"- og "bedrift til bedrift"-segmentet.

VISJON:

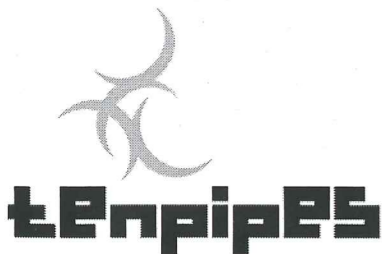
"TenPipes skal i løpet av 2 år være den prefererte utviklings- og teknologipartner for norske handels- og informasjonsbedrifter. Da er vi 150 kompetente, kreative og leveranseorienterte mennesker. Gjennom vår unike posisjon i Norge vil vi utvide vårt marked til å bli dominerende i Skandinavia."

OM TENPIPES:

TenPipes har nå 30 høyt utdannede, erfarne og kompetente medarbeidere som jobber med markedets mest nyttige og avanserte IT-løsninger. Som ansatt hos TenPipes vil du være en del av et sammensveiset og dyktig lag. Du blir en del av et spennende, fleksibelt og sosialt arbeidsmiljø hvor forholdene er lagt til rette for at du kan videreutvikle din spesialkompetanse innenfor teknologi, design, forretningsprosesser og strategi. TenPipes er en utradisjonell og nytenkende organisasjon.

Felles for begge stillingene er at vi tilbyr meget konkurransedyktige betingelser, inkludert opsjonsordninger. PDA, fri mobiltelefon og annet nødvendig teknisk utstyr er en selvfølge i TenPipes.

Hos oss blir du en del av et raskt voksende selskap hvor vi kombinerer dynamikken i et nystartet selskap sammen med tyngden og ressursene til våre eiere E-Line Group ASA og Andersen Consulting.

Att: Vibeke Halvorsen - Strandveien 30, PO Box 394 - 1326 Lysaker - Tel: 982 56 006 - www.tenpipes.no

Fagplanen endres

Datateknikkstudiet er i stadig omveltning. Nye fag flyttes og slås sammen for hvert semester, og de gamle NTH-fagene må vike for å gi plass til nye, mer relevante fag. Alt for å tilpasse studiet for deg som datastudent.

I årets forslag fra fagutvalget er det to hovedendringer som etter all sannsynlighet blir innført i kommende års studieplaner. Det første innebærer å flytte faget Teknologiledelse 1 ned til høsten i tredje klasse. Bård Kjos, kontorsjef ved IDI, forklarer.

- Det har vist seg at det nok hadde vært en fordel å ha Teknologiledelse før det store prosjektet på høsten i fjerde klasse, og dessuten er det litt lite å bare ha ett valgbart fag i fjerde klasse, sier han.

Planen er da å rokere fagene Teknologiledelse 1, Programmeringsspråk og det valgbare faget som nå er på våren i tredje klasse. Da flyttes Teknologiledelse 1 til høst 3. årskurs, Programmeringsspråk forskyves til våren, og det valgbare faget flyttes opp til høsten 4. årskurs.

- Ulempen med dette er at da blir tredje klasse et årskurs helt uten valgfag, medgir Kjos.

- Men det blir jo ikke færre valgfag av det, du får bare litt mindre valgfrihet i tredje, og mer valgfrihet i fjerde.

Større fellesprosjekt

Det er også lagt fram et forslag om å flytte Menneske-Maskin-Interaksjonsdelen (MMI) fra faget Grafikk/Bildebehandling/MMI ned til andre klasse, og gjøre det til en del av vårprosjektet.

- Grafikk/Bildebehandling/MMI-faget kjøres siste gang neste studieår, for de studentene i andre klasse som har hatt logikk nå i vår, forteller Kjos.

- Samtidig starter vi opp et nytt fag som heter MMI og Grafikk. Dette faget tar utgangspunkt i Menneske-Maskin-Interaksjon, og tar med den grafikken som er hensiktsmessig for å forstå vindussystemer og grafiske brukergrensesnitt. Hoved-

utgangspunktet er at det skal være et fag som gjør studentene i stand til å lage gode brukergrensesnitt, forteller Kjos.

Dette faget tar da Logikks plass på våren i andre klasse, og forskyver Logikk og Kunnskapssystemer ett semester hver. En annen heldig bivirkning med denne rokaden er at Logikk og Kunnskapssystemer kommer i 'riktig' rekkefølge i studieåret. Tidligere har Logikk vært undervist på våren for andreklasserestudentene, som så får Kunnskapssystemer på høsten i tredje. Ingeniører som kommer til NTNU for å bli siv.ing. 'er begynner i fjerde klasse og skulle egentlig hatt både Logikk og Kunnskapssystemer.

- Slik som det har vært nå har det vært umulig siden Kunnskapssystemer er på høsten og Logikk på våren, som er motsatt rekkefølge av hvordan de normalt skulle hatt det. Nå får vi de i riktig rekkefølge. Så der løser vi flere problemer på en gang med den rokaden, forteller Kjos.

Flere endringer

På lang sikt jobbes det også med andre endringer. En tanke er å slå sammen Fysikk og Kretsteknikk, eventuelt en rokade eller sammenslåing med fag som Digitalteknikk og Datamaskiner. Men slike sammenslåinger av fag har tidligere vist seg å skape 'sammenslåtte' fag som i praksis er to parallelle fag under en tittel. Et eksempel på dette er faget 'Datamaskinarkitektur og Operativsystemer', som kjører separate forelesninger og øvingsopplegg uavhengig av hverandre under samme 2.5 vekttall. Bård Kjos er klar over problemet.

- Det fungerer ikke bra nok slik som det er. Det å få samkjørt

5.	Diplomoppgave			V	
	Ikke-teknisk valgfag	Fordypningsprosjekt	Fagkombinasjonsspesifikt fag (valg 3/1 beredningsfag)	H	
4.	Valgfag	Teknologisk fag fra annet institutt (inkl. tverrfaglig prosjekt)	Tverrfaglig prosjekt	Fagkombinasjonsspesifikt fag	V
	Valgfag	Kundestyrt prosjekt	Fagkombinasjonsspesifikt fag	H	
3.	Informasjonssystemer	Kunnskapssystemer	Distribuerte systemer og ytelsesvurdering	Programmeringsspråk	V
	Matte 4D	Logikk	Operativsystemer og datamaskinarkitektur	Teknologiledelse og prosjektadministrasjon	H
2.	Kommunikasjon, tjenester og nett	MMI og grafikk	Systemutvikling	Datamodellering og databasesystemer	V
	Fysikk	Statistikk	Digitalteknikk og datamaskiner	Algoritmer og datastrukturer	H
1.	Fellesemne 2	Matte 3	Diskret Matte	Programmering	V
	Fellesemne 1	Matte 1	Kretsteknikk	IT-intro	H

Den nye studieplanen for datateknikk ved NTNU.

øvingsoppleggene slik at det i praksis er én øving som dreier seg om begge tema, og man ser sammenhengen mellom de to temaene, er faglærerne blitt pålagt å jobbe med. Jeg tror det kommer til å bli bra, men slike ting tar tid å jobbe med, hevder han.

Større relevanse

Grunnen til at det er ønsket å slå sammen disse fagene er for å rydde plass i første semester til grunnkurs i programmering etterfulgt av videregående programmering etter jul, altså strekke det nåværende programmeringsfaget over to semestre. I tillegg til å lette et intenst programmeringsfag, hjelper dette med å få studenter til å se relevante fag tidligere i studiet. Ett av de største problemene med dagens studieplan er at studentene føler det er en overvekt av lite relevante fag i begynnelsen av studiet. På de to første årene har datastudentene fag som Kretsteknikk, Fysikk og Ex-Phil. i tillegg til tre mattefag. Disse fagene hører lite hjemme i et datastudium, mener de. Men selv om IDI er enige om at disse fagene ikke er av de mest relevante, er de ikke bare å fjerne, sier Bård Kjos.

- Gradsutvalget (GUS) har bestemt at det skal være Fellesemne 1 og 2, det skal være Matte 1, 2, 3 og 4, det

skal være Statistikk og det skal være Fysikk i løpet av de to første årene, forklarer han.

- Og da er det knapt nok plass til relevante fag. Det er det vi sliter med.

Andre begrensninger

Det er ikke bare Gradsutvalget som setter begrensninger for hvor mye IDI kan endre studieplanen. Det er også bestemt at Datateknikk skal ha samme fag som Kommunikasjonsteknologi de to første årene, med unntak av ett fag. Dette er et pålegg fra rektor, og er en politisk beslutning for at de to linjene ikke skulle skli for langt fra hverandre, for å gjøre det enklere for studenter å bytte linje mellom de to studieretningene.

- Det er noen som mener dette er en lur ting å gjøre, andre mener det legger unødige restriksjoner på de to linjene, hevder Kjos. Et flertall ved IDI er vel mest interessert i å få opphevet det vedtaket slik at vi kan tilrettelegge vår studieplan. Bård Kjos etterlyser også større engasjement hos studentene for å forbedre egen studieplan.

- Her er det MANGE problemstillinger som studentene bør være interessert i å jobbe med, avslutter han.

John Arne S. Pedersen

Sjefen på besøk

I uke 44 ble det avholdt regjeringskonferanse i Trondheim. Da statsministeren i den forbindelse ønsket å besøke NTNU i regi av prosjektet Jenter og data, var selvsagt readmes utsendte tilstede.

Klokka er 13.30 torsdag 2. november. readmes to nybakte reportere er på vei til sin første sak. Vi skal intervjuer Norges statsminister, intet mindre. Jens luncher med utvalgte datajenter i Realfagbygget og er ferdig om 5 minutter. Da skal han på omvisning på datalab D1-185. Men hvor er D1-185? På halvveien mellom elektrobygget og vår mann oppdager vi til vår forskrekkelse at vi ikke har noe kamera! Vi må jo ha bilde av Jens! Vi ser for oss vår kvinnelige linjeforeningsleder i het omfavelse med statsministeren på forsida av readme, for et scoop! Heldigvis får vi hjelp av en gammel travet i avisa, og er minutter etterpå utstyrt med kamera.

Ikke tilgang

Vel framme i realfagbygget begynner en frenetisk leting etter D1-185. Det er da ikke så mange datalaber her? I hvert fall ikke som vi vet om. D1-185 viser seg å være en sal tilhørende chem.bio, men her har ikke vi tilgang. Et par søte smil og hissig bank på døra senere og noen slipper oss inn. Wow! Er det dette Jens skal tro at datastudentene har å leke seg med? Flatskjermer og flunkende nye maskiner. Tankene går til et tidligere besøk på VM-brakka, det eneste foreløpig. Gamle maskiner og gjennomtrengende svettelukt frister ikke til snarlig gjentakelse. Det er mange på datalaben, stemningen virker noe trykket, hvem vil vel bli sett av statsministeren og et kobbel journalister mens man fosskoker øvingene sine? Vi fikler nervøst med kameraet, og innser at vi nok burde ha øvd oss mer med det på forhånd. Jens kommer! Et øyeblikk er alt kaos mens journalister og fotografer fra NRK, Aftenposten og TVNorge trenger seg inn for å få best mulig plass til seg og utstyret sitt. Vi føler oss med ett svært grønne i faget, der vi står med et lite digitalkamera og notatblokk.

- Enestående prosjekt

Jens går rundt og småprater med studentene (han velger seg spesielt ut jenter), setter seg ned ved siden av dem og ser på hva de driver med. Han blir fotfulgt av journalister som vil ha med seg hvert ord som småsjenert stotres

Jens tar takknemlig imot gode datatips.

fram av de utvalgte studentene. Vi holder oss litt i bakgrunnen, prøver å få orden på kameraet. Etter et par middelmådige bilder skjønner vi at skal dette bli noe, må det handling til. Vi tar mot til oss og brøyter oss forbi en flodhest av en mann som nærmest henger over skuldra til Jens:

Unnskyld, vi kommer fra datastudentenes avis readme, og lurte på om vi kunne få noen ord med deg. Hva mener du om prosjektet «Jenter og data?»

- Det er et enestående prosjekt! Jeg har lært mye. Det er viktig at jenter lærer å beherske data, både for egen del og for samfunnet.

Til tross for økt jenteandel i første klasse, hopper en god del jenter over til andre linjer på senere årskurs. Dermed kan det tenkes at antall kvinnelige sivilingeniører innen datateknikk faktisk ikke vil øke.

Stoltenberg mente å ikke ha kjennskap til den situasjonen vi beskrev.

- Men uansett er det et viktig utgangspunkt at flere jenter starter på studiet. Deretter er det opp til det enkelte studium å klare å holde på jentene.

Positiv til kjønnskvoteing

Det er blitt reist en del kritikk mot prosjektets bruk av kjønnskvoteing, fra

begge kjønn. Kvoteringen innebærer at jentene gis et fortrinn som hever dem over den vanlige konkurransen for å komme inn. Noen mener at dette er urettferdig overfor de guttene som skulle hatt nettopp de plassene som er blitt kvotert bort. Hvordan forholder du deg til denne kritikken?

Jens var tydelig overrasket over at kritikken kom fra begge kjønn.

- Jeg regnet med at de mest kritiske røstene mot kvinnekvoteringen var å finne blant menn.

Ellers var han udelt positiv til bruk av kjønnskvoteing, uten å gå mer i detalj omkring dette.

Kan kjønnskvoteing fortsatt brukes som et middel etter at Jenter og data-prosjektet er avsluttet?

- Kjønnskvoteing kan være aktuelt også over lengre sikt enn det som er forespeilet innenfor rammene til prosjektet Jenter og data.

Avslutningsvis, kan slik kvotering også være aktuelt å bruke på andre områder?

- Et aktuelt område er å rette opp den skjeve kjønnsfordelingen innen professorstillinger ved universitetet. Her vil kvotering være et effektivt virkemiddel.

- Går du på Jenter og data?

For jentene som fikk møte Jens var det en stor dag. Det er ikke hver dag man får møte statsministeren. Men dette forhindret ikke Abakuslederen fra å gi han en usminket virkelighetsbeskrivelse.

Etter at vi har takket pent for oss og overrakt statsministeren et eksemplar av readme, forventer vi at de mer garvede journalistene hiver seg frampå, men det skjer faktisk ikke. Det som derimot skjer er at Camilla Fledsberg, avtroppende leder for Abakus, ser sitt snitt til å snakke litt med Jens. Hun pynter ikke på det, og legger ut om alt som IKKE er så fantastisk ved datalinja: VM-brakka, plassproblemer, asbest i de "nye" lokalene våre, med mer. Stoltenberg sa seg enig i at det er mye som kan gjøres, og lovet å ta med seg det han nå hadde fått vite, bl.a. om restprosjektet etter realfagbygget, til Stortinget. Glansbildet som rektor Spjøtvoll har malt under lunchen slår store sprekker.

Oppspilt

Etterpå er Camilla fortsatt temmelig

oppspilt. Hun er fornøyd med dagen, selv om det er ting hun mener skulle vært gjort annerledes.

- Lunchen ble veldig formell, vi var 25 stykker som satt rundt samme bord, med fem reportere som knipset bilder i ett sett. Det ble veldig vanskelig å prate åpent om ting, det var mye jeg ville ha sagt som jeg ikke fikk fram. Journalistene synes hun ikke noe om:

- En av dem var til og med så frekk at han begynte å snakke i telefon ved bordet!

Men hun berømmer statsministeren for at han tok seg god tid, lunchen varte en hel time. Camilla synes ikke Jens kunne spesielt mye om prosjektet, eller data for den del, men han virket oppriktig interessert i å lære. Som en av de andre lunchdeltakerne sa det: «Når du er statsminister må du vite like mye om fiskeoppdrett i Berlevåg som om prestene i Strandebarm prosti». Selv om statsministerens kunnskaper om forholdene ved NTNU var begrenset, var Camilla veldig fornøyd med å få brakt

problemene våre opp på høyeste nivå.

Tilfredse

Resten av jentene virker svært tilfredse etter møtet med Jens, og vi snapper opp kommentarer som «Du skal vel se på oss på TV i kveld?» og «Vent til mamma og pappa får høre dette!» Hva vedkommende som ble spurt av Jens om hun gikk på Jenter og data tenker om statsministeren, overlater vi til lesernes fantasi.

Terje Vatlø
Øystein E. Thorvaldsen
Rune Petter Næss (foto)

Camilla Fledsberg (til venstre) la ikke fingrene imellom i beskrivelsen av situasjonen for datastudentene.

Vil du være med å utvikle morgendagens mobile løsninger?

Consafe

• I N F O T E C H •

Mobile løsninger for aktive mennesker.

TLF 66 85 54 00 • FAX 66 85 54 01 • www.consafeinfotech.com • oslo@consafeinfotech.com

Eksamenstanker

Eksamensperioden innebærer mye hardt arbeid og desperat pugging. Ikke minst er perioden preget av angst på at man ikke leste litt hardere, kanskje droppet et par fester, og var litt mer opplagt og konsentrert i forelesningene. Nå er det uansett for sent, og pensum skal læres på ufattelig kort tid med akutt fravær av motivasjon. Hvor blir tiden av?

Man oppdager raskt at skippertaksmetoden ikke fungerer så bra som den skulle, og lesingen blir vanskeligere enn du trodde på forhånd. Du merker også at du lett lar deg distrahere av andre ting som vanligvis er totalt uinteressante. Brasiliansk såpeopera blir med ett forbløffende bra, og du får plutselig et merkelig hig etter å

rydde og vaske hybelen din. Du tilbringer stadig mer tid framfor komfyren eller vannkokeren mens du fortløpende anslår vanntemperaturen på te- eller kaffevannet du snart skal drikke.

Når du sitter på skolen, sjekker du til stadighet mailen og er på hyppig besøk hos vg.no. Lange diskusjoner om hvor bra festen etter eksamen skal bli, er også med på å forkorte ventetiden til eksamen. Også kantinebesøk og dagdrømming spiser opp sin del av tiden. Dagdrømming er forresten konsentrasjonens største fiende, og bør bekjempes med alle midler! Noen taktikk for dette kan dessverre ikke readme komme med.

Statsministerens mange ansikter

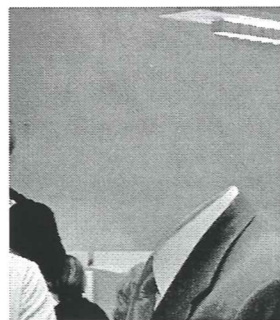
Statsministeren som MC-bølle.

Statsministeren som bruktbilselger.

Statsministeren som Telenor-sjef.

Statsministeren som ideolog.

Diplomstudentens hverdag

Denne høsten skriver mange studenter sin siste oppgave ved NTNU. Kun en hyllecentimeter står mellom dem og arbeidslivet.

Etter flere år med utallige søvndyssende forelesninger, strevsomme innleveringer og eksamener man helst vil glemme skal de endelig begynne å bruke den lærdommen de har samlet opp her på haugen. Det er "bare" diplomoppgaven som gjenstår før det fagre studentlivet tar slutt. Men hva gjør så en dimplomstudent og hva går egentlig diplomoppgaven ut på?

Det siste semesteret som sivilingeniørstudent skiller seg ut fra det tidligere studiet ved at du selv i større grad former ditt eget arbeid og din egen hverdag. Her er det ingen fastlagt studieplan eller noe obligatorisk pensum

som må følges. Du kan selv velge hvilken oppgave du skal skrive. Temaene er mange og varierte. Mange av oppgavene kan skrives i samarbeid med en bedrift eller for selve bedriften, og har du ikke allerede skaffet deg en kommende arbeidsgiver er dette en ypperlig måte å få jobb på.

Selve arbeidsdagen blir ganske annerledes enn det man har vært vant med fra tidligere studier. Nå kan du endelig begynne å disponere tiden din selv. Du slipper nattforelesninger (selv om enkelte muligens har luket vekk disse for leeeenge siden), øvingsinnleveringer og andre belastninger. Du må selvsagt forholde deg til veilederen din og en eventuell bedrift, men alt i alt står du langt friere. Tror du dermed at dimplomtiden er en dans på roser må du nok tro om

igjen. Oppgaven krever sitt, og det er langt fra umulig at du vil oppleve en høyere arbeidsbelastning. Men hva er så vitsen med en slik oppgave, og hva slags utbytte får man?

Et av poengene med dimplomoppgaven er at den skal være forskningsbasert. Du skal lære å drive litt forskningsbasert arbeid. Dette innebærer mer selvstendig arbeid som gir lærdom du garantert får nytte av. Du vil etter all sannsynlighet bli kjent med noe av det nyeste av dagens teknologi, kunnskap som kan være nyttig å ta med seg inn i det kommende arbeidsliv.

I desember må oppgaven leveres. Oppfølging fra veileder gjør at det skal mye til før du går på trynet. Dermed er studietiden over. For mange vil det nok være litt vemodig. Fra og med nå er det

slutt på syvsoving, studielån, stipend og studentfester. Nå venter arbeidslivet som du forhåpentligvis møter med gode basiskunnskaper du har plukket opp på haugen. Alt tyder på at du ikke behøver å bekymre deg. Din kompetanse er en høyt etterspurt mangelvare, noe du med tiden sikkert vil vite å sette pris på.

r Kristian M. Abrahamsen

Tech in Depth

Velg en interaktiv innfallsvinkel til ny teknologi. På det nye nettstedet vårt kan du fordype deg i artikler, animasjoner og illustrasjoner. Her får du presentert noen av de løsningene som er avgjørende for at Statoil lykkes med utbygging av moderne olje- og gassfelt til havs. Velkommen under overflaten. Velkommen til Tech in Depth.

www.statoil.com/techindepth

Synspunkter, ja, klart det!

Har du noe du vil si? Godt eller vondt. Send et innlegg til readme@idi.ntnu.no, eller lever det nede på abakuskontoret. Alle innlegg må leveres med fullt navn, men retten til anonymitet kan forbeholdes. *readme* stiller seg ikke ansvarlig for synspunkter uttrykt i leserinnleggene som trykkes. Det beste innlegget under fullt navn premieres med en flaske vin.

Menn og mangelen på mus

Man kan mene så mangt om moter og epoker. Da mener jeg ikke slengbukser, skulderputer eller maskuline treperlekjeder. Jeg snakker om de virkelige trendene. Samfunnets meninger og aksepterte oppfatninger. Vi sitter i disse dager og ler av den svenske spillefilmen "Tilsammans", eller rettere sagt det latterlige radikale og kollektive livet på 70-tallet. Vi kan le av kvinnegruppen Ottar som visstnok ikke har skjont at denne epoken er over, som ved å kjøpe pornoblader for bålrensning, støtter pornoindustrien, som visstnok ikke har skjont at glanset papir ikke kan måle seg med cybersex.

På nittitallet var det ironi og selvironi som skulle få oss til å distansere oss fra verdens grusomheter på en mer kynisk måte. Nå er nittitallet over. Vi støtter atter de fattige barna i Afrika og begynner å innse at Arbeidsmiljøloven ikke er til for å brytes, men for å beskytte arbeidstakere mot 80-timers arbeidsuker og utbrenthet før fylte 30. Vi starter veldedighetsklubber som donerer alt overskudd til Røde Kors eller noe sånt. Snille folk. Det skrives bøker om hvor i helvete det ble av mannrollen og hvorfor i helvete fikk mødrene ødelegge den oppvoksende mannssekt.

På stripa sitter Mannfolk. Det er i hvert fall det de kaller seg, selv om de likner mer på guttunger. Omringet av plakater og slagord for brunst og virilitet. Knulling og sånt. Damer er til for å sjekkes, pules og dumpes. Her skal det drikkes tett og her spiller vi om fittene på brett. Gutter som knapt nok har sett en kjønnsleppe live, tar nå gullmedalje i testosteron, og starter sitt eget forretningskonsept. Du kan få dem på tomannshand, hvor de enten blir særs barske eller klamrer seg til selvironibegrepet. Som er helt ut i år. Jeg vet at flere av dem studerer data og skal bli mine kolleger om noen år. Gutter som fortsatt er

våte bak ørene og klissete mellom fingrene på høyrehanda. Nuvel, man kan beundre deres initiativrike selvaktiviseringsprosjekt og forretningside. Men gutter; hvis dere tror at dere kommer nærmere G-punktet i det virkelige livet av dette, selvironisk eller ikke, tar dere virkelig feil. Dere lurer ikke trusa av noen med deres form for spill. Ekte mannfolk får ikke sex servert på et brett. De utveksler sex med ekte kvinner. In reality.

MIC

Jeg er lei

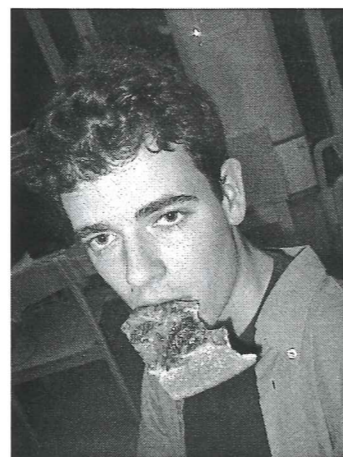
Jeg er helt sikkert bortskjemt og arrogant, men jeg begynner faktisk å bli litt lei. Lei av firmaer som skal vise seg fram på Gløshaugen. Lei av raske biler til utstilling på utsiden av elektrobygget, lei av at Emil Spjøtvoll åpner Hydro-dager, lei av popcorn som deles ut utenfor S2 og lei av kompendier pakket inn i reklame. Jeg er rett og slett lei av å bli kjøpt og betalt! Det jeg reagerer på er at jeg til dags dato aldri har hørt et eneste negativt ord om denne sponsingen. For den vanlige student på Stripa virker det som om det eneste kriteriet for firmaer for å vise seg fram bare er å ha nok penger. Jeg trodde faktisk at man

til en viss grad skulle være forskånet fra kapitalisme på en skole. Vi skal jo jobbe i næringslivet i 40 år etter at vi er ferdige her på haugen. Kan vi ikke la være å tenke på å tjene mest mulig penger, nyte friheten for fullt og "kose" oss med differensialligninger og relasjonsdatabaser en stund enda?

Holdningen hos folk er at det overhodet ikke er noe negativt med slik sponsing, men jeg spør: gir det virkelig voksne folk glede å få gratis popcorn? Tenker man at man virkelig lærte mye om bedriften etter en bedriftspresentasjon? Tar man

noen bedre beslutning om hvor man vil jobbe etter å ha hørt en glatt "partner" snakke om "e-business" i en time? Sliter vi virkelig så voldsomt med studielånet at vi er villige til å selge oss til høystbydende? Jeg synes vi legger oss på et litt for lavt nivå når vi godtar alt uten en eneste kritisk tanke bare for å få noen pizzastykker. Det er selvfølgelig fint å være populær i arbeidsmarkedet, men jeg føler at en grense er nådd. Som uttrykket sier kan det faktisk bli for mye av det gode.

Six Pack

Er virkelig et pizzastykke alt som skal til for å kjøpe oss, undrer innsenderen. (Arkivfoto)

Min båt er så liten og verden så stor

«*Exphil må ut. Fem vekttal med meningslaus svada av totalt hundre er for mykje. Uansett treng ikkje vi vite noko om filosofi og politikk og sånn.*»

Vi lever i ei tid då kun verdsfjerne drømmarar har ideal. Ismene er ikkje viktige lenger. Gløden er vekk. Det er ikkje slik at vi brenn for kapitalismen, den passer berre så fint for å kunne stenge alle andre ute og dyrke oss sjøl. Det er ikkje slik at vi brenn for faga, det er berre så innmari greit å få tittelen og masse penger etterpå. Etter utdanninga kan vi utvikle den teknologien vi blir bedt om å utvikle, utan å måtte tenke på konsekvensane av det. Egentlig burde livet for ein teknikar vore så enkelt. Vi må tross alt lære hundrevis av formalar og teoriar, då burde nokre andre tatt seg av samfunnsstyringa.

Slik var det ein gong også. Det er ikkje så lenge sidan politikarane faktisk prøvde å forme samfunnet - etter dei verdiane og ideala dei hadde. No har dei dessverre gått over til å administrere. Fordelingspolitikk handler ikkje lenger om kva som er rettferdig, men om korleis Norge blir mest konkurranskraftig. Rentepolitikk handlar ikkje om unge som skal etablere seg eller gjeldsslavar. Det handlar om å ha ei sterk krone. I dette tomrommet av politisk styring har nye aktørar fått mykje makt. Det er her vi datastudentar dessverre kjem inn. Det er hovudsakleg på tre ulike områder

eg meiner vi har politisk ansvar:

1) Multinasjonale selskaper får stadig friare spelerom og dermed meir makt. Denne bruker dei nokre gonger til å tvangsflytte tusener av innfødte for å setje i gang store prosjekt i utviklingsland. Andre gonger vedtar selskapa å leggje ned eller flytte verksemda si slik at fattige arbeidarar brått mister arbeidet og familiane er utan inntekt. Dette har oftast ei gruppe konsulentar i Europa anbefalt - for å øke profitten, men utan å ta hensyn til dei sosiale konsekvensane dette får. Om nokre år kan godt du vere ein av desse konsulentane. Du kunne også vore ein del av dei finansinstitusjonane som forårsaka Asiakrisa, og vore medskyldig i den katastrofen dette var for mange.

2) Ny teknologi kan vere til utruleg hjelp for fattige land. Dessverre er det slik at det meste av ny teknologi blir patentert av store selskaper og aldri tilgjengeleg for dei landa som treng det mest. Den teknologien vi i framtida skaper kan bli reservert for dei som kan betale - eller vere tilgjengeleg for alle. Vi vel sjøl kven vi arbeider for.

3) Politikken blir meir og meir innfløkt og politikarane må

rådføre seg med ekspertisen på eit område før dei vedtar noko. Våre meiningar om IT-relaterte saker vil om nokre år bety mykje. Sjølv om vi i utgangspunktet skal gje ei utelukkande fagleg vurdering, vil våre politiske meiningar i praksis farge vurderinga vår.

Nittitalet var tiåret for kynisme og egoisme. Dette har ført til at den rike del av verda har opplevd ein eventyrleg vekst, medan folk i dei fattige landa no har det verre enn for ti år sidan (Human development report 1999). For å endre dette må bedriftsøkonomiske hensyn bli underordna menneskelege hensyn. Vi må ta

politiske standpunkt og prøve å forme verda. Handlingane våre spelar verkeleg ei rolle. Kor lenge skal vi late som om vi ikkje veit det?

Geir Kjetil Sandve

Geir Kjetil Sandve vinner premien for beste leserinnlegg. *readme* gratulerer!

Baller av soyasaus

Åtte menn samles i en kjølig hall. Åtte klikk høres så vidt, den umiskjennelige lyden av skytevåpen som avskres. Åtte menn gjør seg mentalt klare. Kun én av dem vil overleve de neste minuttene.

En sein oktoberonsdag møtes rundt tretti gutter og tre jenter i et dunkelt lokale på Lademoen. Det er Hyperball Tournament, Abakus' paintballarrangement. For mange av oss er det første gangen. Stemningen er forventningsfull og lettere nervøs. Dommeren informerer oss.

- Ballene inneholder plantebasert fargestoff, og pumpes ut i 160 km/t. Å bli truffet kan sammenliknes med et merrabbit i fylla.

Vondt? Smerte? Ingen fortalte noe på forhånd om smerte. Den første uroen begynner å melde seg hos enkelte.

- Men tro meg, det gjør mye vondere å bli truffet dersom du står i ro. Vær i aktivitet. Da kjenner du knapt kulene.

Å ja? Da skal du se på gutt som kan løpe!

Apokalypse? Nå?

- Er dere klare? spør dommeren. Etter å ha ventet en stund på at et par andre lag skulle massakrere hverandre ferdig, er det endelig

vår tur. Vi svarer positivt.

- Tre!

Adrenalinet begynner å rase gjennom kroppen.

- To!

Vi gjør oss klare.

- En!

Klare til å drepe.

- Gå!

Jeg kaster meg i skjul bak nærmeste tønne, stikker huet opp over kanten og peprer løs på det som måtte bevege seg. Samtidig blir tønna jeg ligger bak nærmest spraylakkert. Lyden av gjenstander som treffer hult metall gir ekko i hodet mitt. En dumdristig motstander kommer ut fra skjulestedet sitt og løper mot ei tønne lengre borte. Jeg sikter og presser avtrekkeren rolig inn. Kula treffer rett i rumpa på han. Det ser ikke godt ut. Fyren strekker henda i været og rusler slukøret mot sidelinja. Ungdommelig dumdristighet straffes hardt i krig.

På tide å sikte inn neste mål. Kanskje han som ligger der framme og har geværet rettet mot...meg! I sakte film ser jeg ei kule seile i svak parabel mot meg, men jeg er fullstendig handlingslammet. Kula treffer panna, og smerten brer seg gjennom

kroppen. Leken er over. Kampen har vart i maksimalt tjue sekunder.

Male bonding

Fire mer eller mindre tilsvarende runder følger på, og laget mitt er ute av turneringa. Vel, det var gøy så lenge det varte. To av de vinnende lagene fra første runde gjør seg klare til å entre arenaen. - Drøpa mer! roper en entusiastisk datastudent jeg fra før av kjenner som en sindig kar.

I ventehallen sitter folk og prater taktikk. Bak skranka står familien som driver senteret. Mannen skyter en ladning kuler over huet på meg og rett i taket. Resten av familien ler godt. Dette var moro, gitt. Jeg føler meg plutselig mindre vel i deres selskap og finner meg en plass på en stol blant mine medstudenter.

- Unnskyld, men har ikke jeg truffet deg før? spør en god venn av meg. Det går et par sekunder før jeg og de andre skjønner at dette er paintball-humor på sitt beste. Vi ler godt og jeg slår han jovialt på ryggen. Det føles godt å ha gjort noe ekstremt sammen og overlevd, omtrent som konsulenter på rafting i Sjøa. Dette er gutta på tur. De fleste ser ut til å være enige i at dette er en fin kveld.

Økt sjolinnsikt

Men inntak finnes. Nederst i hjørnet sitter en enslig kropp og stirrer apatisk ut i lufta.

- Nå, var det ikke noe gøy?

Han smiler litt biskt.

- Vel, jeg tror ikke akkurat jeg har funnet mitt kall her i livet i kveld. Jeg har aldri hatt sansen for jakt, fiske, bilmekking eller andre mannfolkaktiviteter, men trodde likevel at paintball skulle gi meg et kick. Likevel, her sitter jeg, sliten og blåmerket, og spør meg selv hva poenget med det hele var. Det er vel bare å innse, jeg er nok først og fremst et kultur menneske, ikke et natur menneske.

Matthias H. Heie

Våre beste menn skal ut i strid igjen.

Kronikk

Frustrasjonsbasert læring

NTH har alltid vært ansett for å ha Norges ledende teknologistudier. Dette ryktet er selvfølgelig NTNU interessert i å bevare. Samtidig fører press i arbeidsmarkedet til at flere og flere studenter skal kjøres gjennom systemet, uten at kvaliteten på studiet forringes. Dette har foreløpig vist seg å være en håpløs oppgave, og studentene blir skadelidende. Et godt eksempel på dette er faget IT Intro.

I dette faget konstaterer studentene raskt at man faktisk trenger forkunnskaper for å henge med i datastudiet, uavhengig av hva som står i NTNUs fine reklamebrosjyrer. Selv om de fleste klarer semesterets første utfordring, som består i å lokalisere F1-knappen på tastaturet, blir det raskt verre når øvingene tar for seg PHP, Visual Basic og Access. Det er ikke en gang slik at det er nok å lese pensum og følge med på forelesningene, da disse ikke dekker brokdelen av det du trenger å vite. Ofte legger undervisningen stor vekt på banalt enkle ting, mens den raser forbi avanserte emner. NTNU har nøyd seg med å definere hva studentene skal kunne, og overlatt til den enkelte å finne ut hvordan han skal lære seg dette.

Ulike standarder

Denne innstillingen er helt typisk for fagmiljøet her på haugen. Mens andre datastudenter lærer å kode HTML, skal vi lære å kode PHP. Mens andre lærer å programmere i Turbo Pascal, skal vi programmere assemblykode. Og mens faget Grafikk og Bildebehandling ved andre utdanningsinstitusjoner i Norge kanskje ville innebært litt lek og moro med Adobe Photoshop, innebærer det OpenGL-programmering i C++ på VM-

brakka. Det er selvfølgelig denne generelle standardhevingen som gjør at sivilingeniørstudiet i datateknikk ved NTNU er berømt for sitt høye nivå.

Nå vil vi hevde at brorparten av æren for datastudiets berømmelse bør tilfalle studentene og ikke undervisningen. Det er vel bare hardbarkede gløshaugere som ikke mister motet når de sitter på en datasal og ikke skjønner båret av ei øving det aldri har blitt forelest om. Studentassistenten er heller ikke i stand til å gjøre noe mer enn å henvise til et uforståelig løsningsforslag, enten fordi han ikke skjønner noe selv, eller fordi han er opptatt med å forklare det samme til en av de 17 andre studentene på gruppa. Denne framstillinga er forresten ikke helt realistisk. I realiteten vil studenten måtte stå i tre timer og vente på en ledig datamaskin, bare for å konstatere at det nødvendige programmet ikke er installert, og at studassen for lengst har gått hjem.

Motivasjonsbrems

Denne skjærende ressursmangelen skal vi selvsagt ikke skylde på fagstaben for, men den gjør uansett ikke situasjonen enklere for studentene. Hindringene som tårner seg opp foran gjennomsnittsstudenten de første semestrene er så store at begrepet problembasert læring får en helt ny dimensjon. Faktisk ville frustrasjonsbasert læring vært en bedre betegnelse på NTNUs pedagogiske opplegg. Næringslivet kan i alle fall føle seg trygg på at de som blir uteksaminert fra datastudiet har vært ute ei vinternatt for. Dessverre er det ikke så mange som man skulle ønske som faktisk blir uteksaminert. Noen studenter mister motivasjonen de første årene og skifter over til andre linjer. Andre stryker rett og slett

Studentene fortviler over undervisningsopplegget.

til eksamen. Men det er nok mange som gjerne ser at det er slik. I fjor var strykprosenten i IT Intro 2%. Dette mente mange tydet på at faget var for enkelt. Tanken på at studentene ganske enkelt hadde gjort en usedvanlig god jobb med å tilegne seg faget var åpenbart absurd. I år er det innført nye vanskelige emner i faget, og målet er tydeligvis at strykprosenten skal opp. Dermed oppleves det eneste datafaget datastudentene har første semester som kryptisk, utilgjengelig og lite inspirerende. Ikke noen god velkomst til våre vordende dataingeniører, altså. Eller?

Strykkvote

Vi kjenner jo alle til den omfattende overbookingen ved sivilingeniør-studiene i høst. Allerede tynnslette menneskelige og materielle ressurser ble dermed ytterligere belastet. Da kan man spørre seg om universitetsledelsen i like stor grad som ellers anser høye strykprosent ved eksamen som et problem. Uansett er det et faktum at mange fags status avhenger av en høy strykprosent. Beklageligvis er vanskelighetsgrad og

strykprosent synonymt for mange. Men kvaliteten på undervisningen kommer ikke til syne i statistikkene. Hvis mange stryker i et fag, blir det ansett som et tegn på at dette er et ekstra viktig fag. Hvis strykprosenten er lav, er faget banalt og burde straks endres eller overføres til Dragvoll.

Dessverre skaper denne utbredte skap-elitismen på Gløshaugen ikke bare vinnere. For hver vinner som får sitt diplom etter fem års frustrasjon, er det en taper som må gi opp, og sitter igjen med bortkastete vekttall og svekket selvbilde. Gløshaugen Civiilingeniørfabrik er bare ute etter å opprettholde produksjonen av vinnere, antallet tapere er et uinteressant biprodukt. Hvem som vinner og hvem som taper får være studentenes problem.

Ottar V. Valvåg,
IT-introstudass
Olaug K. N. Østhus,
IT-introelev

Livet på Gløshaugen

Statsminister Jens Stoltenberg besøkte NTNU og 'Jenter og Data' under regjeringsmøtet i Trondheim 3. november.

Noen syntes kanskje at enkelte sider ved studiensituasjonen på merkverdig vis glimtet med sitt fravær. Andre syntes ikke det.

Herr statsminister! Er det ikke besynderlig at denne seansen foregår i et bygg hvor datastudenter ikke hører hjemme? Hvorfor besøker du heller ikke Jenter og Datas egen kloakk-luktende datasal i snart IDIs asbest- og kvikksølvfylte fysikkbygg? Og er ikke alt dette en rosemalning av et studie der 30% av jentene slutter før fjerde?

Statsministeren var til en hver tid omkranset av smilende datajenter mens han poserte i politisk korrekte tablåer for sitt følge av skyte-lystne fotografer.

Heldigvis vet Sikkerhet og Service hva de skal gjøre med slike urokråker, og Statsministeren kan fortsette sitt besøk, trygt beskyttet fra forstyrrende kritiske røster.

La oss ikke bry statsministeren med slike spørsmål. Han kom hit for å beundre Real-fagbygget, ikke høre datastudenter syte.

av Sander Siv. Ing. ©readme 11.2000

Smått og nett

Desillusjonert

IT-student Eirin Nordahl har mistet troen på IT-byen Steinkjer, skriver Høgskoleavisa i Trøndelag. Vi deler hennes bekymringer og frykter også for framtida til jernbanebyen Tromsø, oljebyen Røros og sommerbyen Trondheim.

Dersom du synes vi er tabloide...

Prøv denne:

<http://www.start.no/stopp>

Skulle kanskje valgt Marin?

- utfordringer og ansvar, akkurat så mye at jeg drukner, slik at jeg har noe å strekke meg etter, svarer Simen fra Ind.øk. på spørsmål fra Under Dusken om hva han forventer seg av en framtidig jobb.

Få deg en god latter

http://www3.nrk.no/magasin/underholdning/programmer/alltid_moro

Vinn en iMac, du også

Det ryktes at folk innad i readme gjør det bra i konkurranser for tida. Dersom du også føler for å finne på slagord til Jøtul-ovner eller delta i andre nettkonkurranser, sjekk ut:

<http://www.konkurranse.net>

Sladder fra IDI

En av våre faste kilder innad i IDI etterlyser en sladrespalte i readme for de ansatte ved instituttet. readme føler at dette kanskje har en noe begrenset appell, men for å lodde stemningen blant leserne, gjør vi et lite forsøk:

Reidar Conradi har fått seg mobiltelefon!

Sjekketriks på den internasjonale kjelleren

Lær å si «Jeg kan spise glass. Det gjør meg ikke vondt» på over 110 språk.

<http://hcs.harvard.edu/~igp/glass.html>

Krever omvalg

Valgkretsen på Dragvoll krever omvalg til kollegiet.

- Valget var en farse. Det var ikke klart nok markert på stemmeseddelen hvilke kandidater som var sivilingeniører og hvem som ikke var det, sier en fortvilet Henrik Humanist ved det historisk-filosofiske fakultetet.

Murphys lov

readmes kamera gikk tomt for strøm kun sekunder før Abakus-lederen fikk en klem av Jens.